

ямъ, то сичко-то стадо ся нахвърля подиръ нейъ, безъ да помысли. Овц-ытѣ, кога видѣтъ вълка, оставѣтъ си на мѣсто-то и чукѣтъ глушаво земѣ-тѣ съ копито-то си. Овца-та дава на человекѣ млѣко, мѣсо, вълнѣ за сѣбаквы платове, кожи за шубы, кужухы, калпацы и за обуца. Тѣй сѣщо тя дава и лой за хранѣ, свѣщи и сапунъ.

Овчарство-то е най важенъ занаятъ по сички-тѣ страны, само колко-то е студена страна-та, толкова по мѣчно ся завѣжда тѣнко-руна овца.

При овче-то семейство ся причисляѣтъ и козы-тѣ, които имѣтъ сѣщо тѣло, крака двуконитны и пригрыз-вѣтъ, както и овцы-тѣ. Тѣ ся отличавѣтъ само по брады-тѣ и завърнаты-тѣ назадъ рога. А при козы-тѣ ся причислява и дива-та легконога сѣрна, съ чеповаты-тѣ си завърнаты назадъ рога. Мѣсо-то на козѣ-тѣ и пѣрча има неприятенъ вкусъ, а ярешко-то мѣсо е твърде вкусно. Кози има разна порода. Най скѣпны-тѣ, споредъ дългѣ-тѣ си мѣкѣ и коприновиднѣ вълнѣ, сѣ Кошемирски-тѣ и Ангарски-тѣ.

ОВЧАРСКА ПЪСНЯ.

Мама Стояну думаше:
Стоене, сыно Стоене!
Защо си толко нажаленъ;
Сдадо ли ти е чамаво,
Или ти псета бѣсъ хвана?
Не ми е стадо чамаво
Нито ми псета бѣсъ хвана;
Снощи въ полугарь утидохъ,
Край полугаря нашѣрихъ
Четыре момы закланы . . .